

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/54/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115213437
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3115213437.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu Československá obchodná banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Žižkova 11, IČO: 36 854 140, zastúpený Advokátskou kanceláriou IURIS SL s.r.o., so sídlom v Bratislave - mestská časť Karlova Ves, Dúbravská cesta 2, IČO: 53 204 786, proti žalovaným 1/ M. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. H., T. G. XXX/X, 2/ M. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. H., T. G. XXX/X, o zaplatenie 67 515,17 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 17C/232/2015 - 122 zo dňa 29. apríla 2021 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo výroku III. **p o t v r d z u j e.**
- II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie voči žalovanej 1/, výrokom II. zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 768,77 eur, výrokom III. uložil žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 27 736,60 eur, výrokom IV. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom V. rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou podanou dňa 12.06.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť mu sumu 67 515,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 27 736,60 eur od 10.06.2015 do zaplatenia. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav. Dňa 29.04.2009 uzatvoril právny predchodca žalobcu (ISTROBANKA, a.s., IČO: 31331491, pričom k nástupníctvu žalobcu došlo v dôsledku zlúčenia) ako veriteľ so žalovanými Úverovú zmluvu č. 88145-531100/4900, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebného úveru do výšky úverového limitu 306 000,- eur za účelom úhrady časti kúpnej ceny nehnuteľnosti. Finančné prostriedky na základe tejto zmluvy mohli žalovaní čerpať do 31.05.2009 bezhotovostným prevodom v prospech účtu predávajúceho za splnenia tam uvedených podmienok. Poskytnutý úver bol zabezpečený Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam. Ďalej boli v zmluve dohodnuté ďalšie zmluvné podmienky, ako napríklad splatnosť úveru do 15.03.2029, úroková sadzba úveru 7,99 % ročne, maximálna výška mesačnej splátky 2 570,81 eur, počet splátok 238. V rovnaký deň, teda dňa 29.04.2009 bola medzi zmluvnými stranami uzatvorená aj Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. ZN 02/100/2009, ktorej predmetom bolo zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa z úverovej zmluvy. Záložcom bola obchodná spoločnosť M.I.P. Racing Team s.r.o., so sídlom v Ilave, ul. Hurbanova 144. Listom zo dňa 07.01.2013 oznámil žalobca žalovaným začatie výkonu záložného práva dražbou zálohu pre nesplácanie úveru s vyčíslením výšky splatnej pohľadávky v sume 342 831,14 eur k 02.01.2013. Dňa 20.08.2013 dražobník, a to Aukčný Dom, s.r.o., vyhotovil po vykonaní dobrovoľnej dražby zálohu Protokol o uspokojení pohľadávky, v ktorom uviedol, že cena dosiahnutá vydražením bola 320 000,- eur. Náklady dražby vyčísliť v sume 1 300,- eur, odmenu dražobníka 5 000,- eur a žalobcovi ako veriteľovi

poukázal sumu 313 700,- eur. Listom zo dňa 18.11.2014 oznámil žalobca žalovaným, že voči nim eviduje k 18.11.2014 po čiastočnom uspokojení z výťažku dražby pohľadávku v sume 66 113,63 eur, ktorá pozostáva zo zmluvných úrokov vo výške 27 727,63 eur, poplatkov v sume 8,97 eur a úrokov z omeškania v sume 38 377,03 eur. Právne vec súd posúdil podľa § 497 a § 340 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 488, § 489, § 491 ods. 1, § 494, § 511 ods. 1 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. a § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (CSP). Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaných zaplata zmluvných úrokov z úveru, úrokov z omeškania (vyčíslených a takisto do budúcnosti) a poplatkov. Vzhľadom na späťvzatie žaloby voči žalovanej 1/ súd výrokom I. konanie voči nej zastavil. Takisto zastavil konanie v časti o zaplata sumy 768,77 eur, pretože žalobca vzal žalobu v tejto časti späť. Po týchto čiastočných zastaveniach konania súd rozhodoval o dôvodnosti žaloby voči žalovanému 2/, ktorý je jedným z dvoch solidárnych dlžníkov na základe úverovej zmluvy. V takom prípade môže veriteľ žalobou požadovať svoju pohľadávku v celosti od každého zo solidárnych dlžníkov podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Existenciu právneho vzťahu založeného úverovou zmluvou podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka mal súd za preukázanú jej písomným vyhotovením. Úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, pretože pri jej uzatváraní veriteľ konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaní boli fyzickými osobami a nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Tým sa pri rozhodovaní o žalobe žalobcu otvoril priestor pre aplikáciu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa. Predmetná úverová zmluva však zároveň nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, aj keď je v nej nesprávne uvádzané, že sa uzatvára aj podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Je tomu tak preto, že podľa § 1 ods. 2 tohto zákona sa tento zákon nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru nad hodnotu 20 000,- eur a takisto na účely nadobudnutia nehnuteľnosti. Obe tieto vylučujúce podmienky však boli naplnené. Obrana žalovaných v tomto konaní nebola žiadna. Súd mal za preukázané, že žalovaní sa počas splácania úveru dostali do omeškania, v dôsledku čoho veriteľ pristúpil k právu na zosplatnenie úveru a následne k realizácii záložného práva, ktoré bolo zriadené na zálohu za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa z úverovej zmluvy. Po speňažení zálohu v dražbe bol veriteľ uspokojený iba čiastočne. Žalovaní počas tohto konania, ani počas realizácie záložného práva a ani po speňažení zálohu nespochybnili právo žalobcu na zmluvné úroky, ktoré si žalobca vyčíslil v sume 27 727,63 eur. Preto súd za nezistenia žiadnej skutočnosti, ktorá by spochybňovala právo žalobcu na zmluvný úrok, žalobe vyhovel. Ako je zrejmé z porovnania výšky vyčísleného úroku a z dohodnutej dĺžky splatnosti úveru, tak žalobca si uplatnil žalobou iba úroky do zosplatnenia dňa 15.06.2012. Pritom ako veriteľ mal právo na riadne zmluvné úroky až do dohodnutej riadnej splatnosti úveru, teda v danom prípade 15.03.2029. Žalobca si teda uplatnil svoje právo na úroky v nižšej výške, ako mu patria, a preto mu ich súd priznal v celom rozsahu. Súd žalobu zamietol v časti uplatneného úroku z omeškania v sume 39 009,80 eur (po zohľadnení čiastočného späťvzatia žaloby v sume 768,77 eur) z dôvodu, že nevedel odlíšiť, resp. určiť, koľko z vyčísleného úroku z omeškania pripadá na úročené istiny úveru a koľko na úročené zmluvného úroku. Žalobca ani napriek výzve súdu zo dňa 18.06.2015 nešpecifikoval, aká časť z vyčísleného úroku z omeškania pripadla na úrok z omeškania z istiny. Súd nemôže žalobcovi priznať úroky z omeškania zo zmluvných úrokov, pretože by tak súd priznal príslušenstvo (úroky z omeškania) z príslušenstva (úrokov), čo je v rozpore s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a v právnej teórii sa takýto postup označuje ako tzv. anatocizmus. Z rovnakých dôvodov bola podľa súdu žaloba nedôvodná aj v časti úroku z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 27 736,60 eur, ktorú tvorí úrok a poplatok. Pokiaľ ide o poplatok v sume 8,97 eur (tri mesačné poplatky za vedenie účtu vo výške 2,99 eur za mesiace marec až máj 2012), ten žalobcovi patrí podľa predloženého cenníka. Preto súd žalobe vyhovel aj v tejto časti. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP. Úspešnejší v konaní bol žalovaný 2/. Žalovaná 1/ bola v konaní pasívna, pričom žalobca voči nej zobral žalobu späť v dôsledku vyhláseného konkurzu na jej majetok a následného oddĺženia žalovanej 1/. Pomer úspechu žalobcu súd vyčíslil ku dňu rozhodnutia súdu, porovnávajúc žalobný petit a výrok rozsudku súdu. Teda zohľadnil zamietnutie úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 27 736,60 eur od 10.06.2015 do zaplata. Ku dňu vyhlásenia rozsudku žaloval žalobca celkovo sumu 79 904,60 eur, pričom úspešný bol k tomuto dňu v sume 27 736,60 eur, čo predstavuje celkový úspech 34,71 %. Žalovaný 2/ bol teda v konaní úspešnejší, avšak žiadne trovy mu v konaní nevznikli. Preto súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti vyhovujúcemu výroku III. tohto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 2/, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Namietal, že nariadeného pojednávania sa nezúčastnil, no svoju neúčasť na pojednávaní riadne písomne ospravedlnil. Súd prvej inštancie napriek tomu vo veci pojednával a rozhodol a týmto postupom žalovanému 2/ znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace

práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z uvedených dôvodov žalovaný 2/ navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného 2/ nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Odvolaním bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej výrokovej časti III. V ostatných výrokových častiach rozsudok súdu prvej inštancie odvolaním napadnutý nebol, nadobudol právoplatnosť, a preto ho odvolací súd v týchto častiach nepreskúmal.

6. Súd prvej inštancie výrokom III. napadnutého rozsudku čiastočne vyhovel žalobe žalobcu na tom právnom závere, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným úver, ktorý žalovaní riadne a včas nesplátili, v dôsledku čoho došlo k predčasnému zosplatneniu úveru a žalobcovi priznaná suma predstavuje žalovanými neuhradené úroky a poplatky z poskytnutého úveru.

7. Podstata odvolacích argumentov žalovaného 2/ bola koncentrovaná na tvrdenia o tom, že mu bolo postupom súdu prvej inštancie znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď namietal, že nariadeného pojednávania sa nezúčastnil, no svoju neúčast' na pojednávaní riadne písomne ospravedlnil a súd prvej inštancie napriek tomu vo veci pojednával a rozhodol.

8. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

9. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov vyplynuli, skutkové závery súdu prvej inštancie majú oporu vo vykonanom dokazovaní, súd prvej inštancie neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správne právne predpisy, správne ich vyložil a na daný skutkový stav aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovaného 2/ dodáva nasledovné.

10. Súd prvej inštancie nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie podľa § 177 CSP na deň 29.04.2021. Predvolanie na pojednávanie bolo žalovanému 2/ doručené do vlastných rúk dňa 19.03.2021. Dňa 19.04.2021 bol súdu doručený návrh žalovaného 2/ na zastavenie konania bez odôvodnenia. Iné podanie žalovaného 2/ v tejto veci súdu pred vyhlásením napadnutého rozsudku doručené nebolo. Dňa 29.04.2021 sa na súde prvej inštancie uskutočnilo pojednávanie, pričom súd po vyvolaní veci zistil, že žalovaný 2/ sa na pojednávanie nedostavil. Súd skonštatoval, že dôležitý dôvod na odročenie pojednávania z dôvodu neprítomnosti žalovaného 2/ nie je daný, a rozhodol, že bude pojednávať v jeho neprítomnosti.

11. Podľa § 183 ods. 1 CSP pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

12. Podľa § 183 ods. 3 CSP strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať.

13. Odvolací súd zo spisu zistil, že žalovaný 2/ mal včas doručené predvolanie na pojednávanie, teda mal dostatok času na prípravu pojednávania, t. j. najmenej päť dní v súlade s ustanovením § 178 ods. 2 CSP. Žalovaný 2/ navrhol pred pojednávaním konanie zastaviť, a to bez uvedenia dôvodu, avšak nenavrhol odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov. Tieto neboli zistené ani súdom prvej inštancie, pričom výsluch žalovaného 2/ ako dôkaz navrhnutý nebol a žalovaný 2/ sa vo veci samej nevyjadril, hoci žaloba mu bola doručená už dňa 10.03.2016.

14. Odvolací súd tak po preskúmaní veci vyhodnotil odvolacie námietky žalovaného 2/ ako nedôvodné, keď na konanie pojednávania dňa 29.04.2021 v neprítomnosti žalovaného 2/ boli splnené všetky zákonné podmienky, návrh na odročenie pojednávania podaný nebol a súd pojednával v neprítomnosti žalovaného 2/ v súlade s ustanoveniami § 180 a § 183 CSP. Zo strany súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil žalovanému 2/, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Na základe uvedeného odvolací súd vyhodnotil odvolanie žalovaného 2/ ako nedôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odvolacom konaní mal žalobca plný úspech, a preto by mu patrila plná náhrada trov odvolacieho konania, avšak túto nebolo možné žalobcovi priznať z dôvodu, že mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).